

De zwerver van New York

Blijspel in drie bedrijven

door

CORNÉ JONES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE ZWERVER VAN NEW YORK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CORNÉ JONES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

MAGDA van der BOSCH
ADRIAAN - haar echtgenoot
ANNETTE - hun dochter
HENRY - hun zoon
MAAIKE - hulp in de huishouding
WILLIAM - neef van Magda
DOLLY - vriendin van William
TREES - vriendin van Annette

INHOUD:

Magda van der Bosch houdt er van om alles thuis te regelen en te bedisselen. Het hele huisgezin heeft naar haar pijpen te dansen, inclusief het hulpje in de huishouding, Maaike. Het gaat haar niet echt goed af. Henry, haar zoon, zorgt er voor dat door zijn gedrag het ene na het andere hulpje de deur uitvliegt. Tot grote ergenis van Magda moet haar dochter Annette zonodig aan het toneel. Aan haar man Adriaan heeft ze ook niet veel steun. Hij is veel onderweg voor zijn werk en als hij thuis is, ondersteunt hij zijn kinderen meer dan zijn vrouw. Het wordt nog erger als Magda een brief uit Amerika krijgt. Dan gebeuren er dingen die zelfs zij niet meer aan kan. Van Maaike lijkt ze de enige steun te krijgen. Lijkt...! Want, wat maken ze het haar allemaal moeilijk! Als William, Dolly en Trees arriveren loopt het helemaal uit de hand! Of is Magda toch slimmer dan wij denken....?

DECOR:

Een rijk aangeklede woonkamer. In ieder geval 'n bankstel met tafeltje, 'n dressoir of wandmeubel. Verder wat makkelijke stoelen. Er is slechts een deur in de achterwand, die leidt naar alle overige vertrekken. Verder is er 'n telefoon aanwezig.

EERSTE BEDRIJF ('s morgens)

Als het doek opgaat, zitten MAGDA en HENRY op de bank. Henry leest de krant en MAGDA kijkt voor zich uit. Even later komt MAAIKE nogal luidruchtig op met de koffie door de haldeur.

MAAIKE: En daar is de koffie! Allebei een bakkie?

HENRY: Heerlijk Maaike. Schenk maar in.

MAGDA (*verontwaardigd*): Niets, schenk maar in! Hoe vaak moet ik nog tegen je zeggen dat je hier niet zo maar binnen kunt vallen, Maaike? Bovendien vraag je netjes of je de koffie kunt serveren, meisje. Terug. En opnieuw binnen komen!

MAAIKE (*zucht*): Goed mevrouw. (*draait zich om en loopt naar haldeur*)

HENRY: Wat een flauwekul! Inschenken, Maaike!

MAAIKE (*draait zich weer om*): Goed Hen... eh... meneer.

MAGDA: Henry! Bemoei je er niet mee. Zo leert het kind het nooit. (*tot Maaike*) Terug!

MAAIKE: Goed mevrouw. (*weer naar haldeur, blijft voor deur staan*)

HENRY: Maar Mama...

MAGDA: Wat Mama...?!

HENRY (*zuchtend*): Niets.

MAGDA: Mooi zo. (*tot Maaike*) Wat sta je daar nu te wachten? Door de haldeur. Daarna kom je weer binnen zoals het hoort.

MAAIKE (*haalt schouder op*): Goed mevrouw. (*gaat door haldeur af*)

MAGDA (*trionfantelijk*): Zo ga je nu met het personeel om, Henry. Je behoort afstand te nemen. Anders lopen ze binnen de kortste keren over je heen.

HENRY (*schamper*): Daar krijgen ze hier de kans niet voor. De meeste zijn hier binnen de kortste keren vertrokken.

MAGDA (*scherp*): Zo! En aan wie ligt dat? Niet aan mij.

De haldeur gaat open en MAAIKE komt weer op. Ze blijft in de deuropening staan en luistert mee.

MAGDA: Nee, dat komt omdat de zoon des huizes zijn handen niet thuis kan houden bij het personeel... Nietwaar Henry?!

HENRY: Ik weet niet waar u het over hebt, Mama.... Nou ja, het vorige meisje vroeg er om. Ze daagde me uit.

MAGDA: O zeker! Het was een uitdagend type. Maar daar hoor jij boven te staan. Maar nee, Henry greep zijn kansen!

HENRY (*grinnikend*): Zulke kansen krijg je ook maar weinig in het leven.

MAGDA: Schaamteloos! Waar moet dat heen met jullie? Mijn zoon die zich verlaagt met het personeel en mijn dochter die zo nodig aan het toneel moet.

HENRY (*enthousiast*): Is het Annette gelukt? Klasse!

MAGDA (*stijfjes*): Niets gelukt! Ze moet morgen auditie doen bij de Theaterschool. Belachelijk!

HENRY: Wat is daar nu weer voor belachelijks aan? Het is toch zeker prachtig dat ze al zo ver is gekomen? Stel je voor dat ze...

MAGDA: Stop! Ik wil er niets meer over horen.

MAAIKE (*kucht*): Behaagt het mevrouw en meneer, als ik de koffie nu serveer?

HENRY: Schitterend Maaïke! (*staat op en loopt naar haar toe*) Jij houdt het vast langer uit dan een maand. Trouwens.... je bent ook wel mijn... eh... mijn moeders type. (*zegt fluisterend*) Schatje! (*geeft haar een speels tikje op haar achterste en verdwijnt snel door de haldeur*)

MAAIKE: Maar meneer

MAGDA (*draait zich verschrikt om*): Wat is er, Maaïke? Wat deed mijn zoon?

MAAIKE: Eh... Niets mevrouw. Ik... eh... was verrast door zijn compliment.

MAGDA: O. Gelukkig maar. Ik dacht even dat... eh...

MAAIKE: Wat dacht u even, mevrouw?

MAGDA: Niets! Niets kind. Je moet alleen weten dat mijn zoon... eh.... nu ja...

MAAIKE: ...Zijn handen niet thuis kan houden bij het personeel?

MAGDA: Hoe weet...? Hoe kom je daar bij?! Hoe durf je zoiets van mijn zoon te denken, laat staan te zeggen?!

MAAIKE: Ik dacht het niet, mevrouw Ik voelde het!

MAGDA (*sprakeloos*): Je...? (*herstelt zich*) Je zult je vergist hebben, kind. Schenk nu de koffie maar in. (*Maaïke zet twee kopjes neer en wil inschenken*) Nee, nee. Een kopje. Mijn zoon schijnt geen behoefte meer te hebben aan koffie.

MAAIKE: Nee.... Die heeft andere behoeftes... (*schrikt*) O... eh... Sorry hoor. (*schenkt vlug beide kopjes in*)

MAGDA: Geen twee Maaïke! Een kopje.

MAAIKE: O, maar ik lust ook wel een bakkie hoor.

MAGDA (*stijfjes*): Het personeel drinkt de koffie in de keuken.

MAAIKE: Het personeel? Welk personeel? Ik ben maar in mijn uppie.

MAGDA: In je wat?

MAAIKE: In mijn uppie.... Helemaal alleen. *(gaat op bank zitten)* Zo is het toch veel gezelliger?

MAGDA: Maar....

De haldeur zwaait open en ANNETTE stormt naar binnen. Ze is zeer vlot gekleed. Ze zegt niets maar loopt onmiddellijk naar de kast toe en trekt de laden open. Van de laatste la gooit ze de inhoud op de grond en stampvoet.

ANNETTE: Verdorie! Je kunt hier ook niets laten liggen. Alles is altijd weg!

MAGDA: Dat komt omdat je altijd alles laat slingeren. Je ruimt nooit iets zelf op.

ANNETTE: Daar hebben we toch het... eh... *(kijkt naar Maaïke)* Sorry! Maar al met al, ben ik mooi die uitnodiging kwijt.

MAGDA: Welke uitnodiging ben je kwijt?

ANNETTE: Die uitnodiging voor die auditie, Mam! Zonder kom ik het Theater niet binnen. Het is van levensbelang!

MAAIKE *(staat op en loopt naar kast)*: Zocht je deze soms? *(pakt brief, die duidelijk zichtbaar op kast lag)*

ANNETTE: Hoe wist jij dat?

MAAIKE *(sarcastisch)*: Ach.... Het personeel, he?

ANNETTE: Sorry Maaïke, dat was flauw van me. *(kijkt naar brief)* Dit is het! O, Maaïke je bent een schat! *(geeft haar een kus en snelt weer de kamer uit)*

MAAIKE: He? De jouwe ook al?!

Terwijl Maaïke alles weer terug doet in de laden van de kast, drinkt Magda snel haar koffie op. Ze kijkt of Maaïke niet kijkt en giet dan Maaïkes koffie terug in de koffiepot.

MAGDA *(staat op)*: Ruim jij zo het koffie-stel even op, Maaïke?

MAAIKE: Maar... Ik heb mijn koffie nog niet op, mevrouw.

MAGDA: Dat is dan jammer. *(kijkt op haar horloge)* De koffiepauze is voorbij. *(loopt statig de kamer uit)*

MAAIKE *(na even)*: Voor u misschien wel, maar voor mij niet. *(gaat demonstratief op bank zitten en schenkt haar kopje in. Tilt kopje op en zegt overdreven)* Zo kind. Dat heb je wel verdiend hoor!

De haldeur gaat tijdens deze laatste zin weer open en ADRIAAN komt binnen, met aktetas.

ADRIAAN (*lachend*): Dus jij denkt dat je het verdiend hebt?

MAAIKE (*verslikt zich in de koffie*): Verrek! Wie bent u? (*staat op*)

ADRIAAN (*geeft haar een hand*): Ik ben van der Bosch. De heer des huizes dus... Verrekken doe ik me niet graag. En jij bent?

MAAIKE: Ik ben Maaïke Verschie. Het hulpje dus. Het spijt me van mijn uitdrukking, maar ik schrok van u!

ADRIAAN: Schrok je van mij, of was je bang dat mijn vrouw in de kamer kwam, terwijl jij hier zat koffie te drinken?

MAAIKE: Eh.. Eigenlijk wel, ja. Wilt u misschien.. eh.. ook koffie?

ADRIAAN: Goed idee.. eh... Maaïke was het toch?

MAAIKE: Ja meneer.

ADRIAAN (*neemt Maaïke langdurig op*): Goede keuze van mijn vrouw, moet ik zeggen. Ik hoop dat je hier lang blijft, meisje. (*knijpt haar zachtjes in de wangen*)

MAAIKE: Dat hangt er van af, hoe de heren zich hier zullen gedragen! Ik ben geen keurvee! Ik kom hier ALLEEN om te werken.

ADRIAAN (*lachend*): Zo te horen heb je al kennis met mijn zoon gemaakt. De charmeur!

MAAIKE: Zo vader, zo zoon! Nou, kan ik de koffie inschenken? Dan kan ik door met mijn werk.

ADRIAAN: Ga zitten kind. Neem zelf ook nog een kopje. Weet jij waar mijn vrouw uit hangt?

MAAIKE: U moet haar bijna tegen het lijf gelopen zijn. Net voordat u hier in de kamer kwam, ging zij er uit.

ADRIAAN: Nou, ik zoek haar zo wel. Zo'n haast heb ik ook niet om haar te zien. (*knipoogd*) Ik zit graag naast knap gezelschap. Ga nu toch zitten.

MAAIKE: Nee... Ik zoek mijn gezelschap zelf uit!

ADRIAAN (*is even stil, barst dan in lachen uit*): Schitterend! Dat mag ik wel. Een meisje met pit! Zeg... Wat betaalt mijn vrouw je eigenlijk?

MAAIKE: Wat bedoelt u?

ADRIAAN: Nou, wat betaalt ze jou per uur?

MAAIKE: Eh.... Vijf gulden per uur... Zwart!

ADRIAAN (*verontwaardigd*): VIJF GULDEN!!!

MAAIKE: Ja. Zoveel is dat toch niet? Voor minder doe ik het niet hoor!

ADRIAAN (*vertrouwelijk, gaat bij haar staan*): Dat is toch zeker niets. (*slaat arm om haar heen*) Jij krijgt van mij....

Tijdens deze laatste zin komt MAGDA door de haldeur binnen en ziet dat ADRIAAN zijn arm om MAAIKE legt.

MAGDA: ... Adriaan!

ADRIAAN (*schrikt, laat Maaïke los*): Magdalena! Eh... (*grinnikt schaapachtig*) Ik ben er weer.

MAGDA: Dat zie ik, ja!

MAAIKE (*onzeker*): Eh.. ja... Dan zal ik toch maar de koffie-boel opruimen. Of.. eh... had u nog koffie gewild, mevrouw?

MAGDA: Nee!

ADRIAAN: Ach kom. Dan drinken we met z'n drieën nog een kopje op mijn terugkomst. (*gaat zitten op bank*)

MAGDA: Nee Adriaan! Ik wens jou alleen te spreken!

MAAIKE: Dit is vast een teken dat ik teveel ben. (*gaat snel af, zonder de koffie*)

MAGDA kijkt ADRIAAN veelbetekenend aan. ADRIAAN kijkt echter niet naar haar, speelt wat met zijn handen, fluit zachtjes voor zich uit, Even later pakt hij zijn aktetas, opent deze, haalt zijn agenda er uit en bladert er in.

ADRIAAN (*luchtig*): Zo, weer een druk programma de komende tijd. Het spijt me Magdalena, maar ik moet morgen alweer weg voor twee weken.

MAGDA (*dreigend*): Ik wil het eerst over iets anders hebben, Adriaan! Je weet wel waar over.

ADRIAAN: Eh... Ik denk het wel... Maar kunnen we dat niet uitstellen totdat ik weer terug ben. Om nu die ene dag dat ik thuis ben te verpesten, lijkt me niet verstandig.

MAGDA: Was je maar eens verstandig. Wat stond je daarnet met Maaïke te doen?

ADRIAAN (*huichelachtig*): O... Heet ze Maaïke? Ja, ik stelde me net aan haar voor, zie je. Leuk kind.

MAGDA: Leuk kind?! Adriaan, je bent nog niet binnen of.....

De haldeur gaat open en MAAIKE staat in de deuropening met enkele brieven in haar hand.

MAAIKE: Eh.... Ik weet niet of dit het juiste moment is om binnen te vallen, maar de post is net langs geweest.

ADRIAAN (*opgelucht*): Nee, kom verder kind.

MAAIKE (*geeft alles aan Adriaan*): Alstublieft. Ik kan zeker wel weer gaan?

ADRIAAN (*de post snel doornemend*): Deze is voor jou, Magda. De rest is voor mij. Ik neem het even door op mijn kantoor. (*snel af*)

MAGDA: Maar.... Oh mannen!! Je kunt er geen een vertrouwen.

MAAIKE: Hier in huis niet nee!

MAGDA (*haar aankijkend*): Je weet niet wat je zegt. (*bekijkt de envelop van haar brief*) Uit Amerika? (*draait envelop om*) Van mijn zuster?! Daar heb ik dertig jaar niets van gehoord!

MAAIKE: O, wat leuk! Eh... ik bedoel dat u nu een brief van haar krijgt.

MAGDA (*maakt brief open en leest*): Dear Magda.... I am... He? Dat kan ik niet lezen. Alles is in het Engels.

MAAIKE: O geef mij maar. (*pakt brief uit Magda's hand*) Dan lees ik het wel voor Dear Magda...

MAGDA (*pakt brief snel terug*): Zeg! Ben je nu helemaal... MAAIKE (*bedeesd*): Het spijt me, mevrouw. (*gaat naar haldeur*) MAGDA (*probeert brief te ontcijferen*): Eh... Maaike?

MAAIKE: Ja, mevrouw?

MAGDA: Eh... Wat staat hier?

MAAIKE (*pakt brief weer over en leest*): Je denkt... misschien.... mijn zoon.... over een week....

MAGDA (*ongeduldig*): Ja, wat staat er nu?

MAAIKE (*verwonderd kijkt ze naar Magda*): Dat u dat zelf niet kunt lezen. Heeft u vroeger niet op school gezeten?

MAGDA (*weer stijfjes*): Natuurlijk wel! Wat denk je wel kind?

Maar... Eh... Wij kregen les in Frans en... eh... Latijn. De klassieke talen, begriep je wel? Heel nuttig.

MAAIKE: Zo nuttig, dat u niet eens een Engelse brief kunt lezen.

MAGDA: Eh... ja, lees nu maar wat er in die brief staat.

MAAIKE: Dear Magda, I am....

MAGDA: Ja, niet in het Engels, maar in het Nederlands! Anders kan ik het zelf ook wel.

MAAIKE (*leest wat voor zichzelf en vertaalt het aan Magda*): Het spijt uw zuster erg dat ze niet eerder heeft geschreven, maar ze had echt geen tijd.... He?! In dertig jaar geen tijd?!

MAGDA: Eh... lees nu maar door.

MAAIKE: Ze vraagt of haar zoon William, die een... eh... even kijken hoor.... haar zoon William, die een zwerversbestaan leidt in New York een poosje bij u kan logeren.... En dan...

MAGDA (*met open mond*): Een zwerversbestaan?! Hier in mijn huis? Nooit van zijn leven!

MAAIKE (*doorlezend*): Hij is al onderweg, mevrouw. (*kijkt naar datum, dan verschrikt*) Hij komt overmorgen al, mevrouw!

MAGDA: Wat?! Overmorgen al? Schrijf hem dat we hem niet kunnen ontvangen. Schrijf hem dat

MAAIKE: Schrijven zal weinig helpen, mevrouw. Zo'n brief is gauw vijf dagen onderweg. Dan zit hij al hier.

MAGDA (*stamp met haar voet*): Dat kan niet... Dat mag niet! Een zwerver in mijn familie! (*loopt zenuwachtig heen en weer*) Wat zullen ze lachen, mijn man's familie en de kinderen. O, ik moet er niet aan denken!

MAAIKE: Ik zou er maar wel aan denken, als ik u was. Voordat u het weet staat hij voor uw neus.

MAGDA: De brutaliteit! Eh... nee, ik bedoel jou niet. Waar haalt mijn zuster het lef vandaan? (*pakt brief van Maaïke en kijkt*) With love, your sister Mary-Jane. (*lacht schamper*) Ja, zelfs ik begrijp dat.... Veel liefs van je zuster! Poeh, ze heet tegen woordig Mary-Jane. Marie-Johanna heet ze!... Ach, wat kan mij het ook schelen. Die zwerver komt er hier niet in. (*kijkt naar Maaïke*) Je zegt niets hoor!

MAAIKE (*verbaasd*): Ik zeg toch niets?

MAGDA: Eh... Ik bedoel tegen mijn man, Henry en Annette. Ik wil niet dat zij het te weten komen.

MAAIKE: Van mij horen ze niets, als u dat niet wilt. Ze komen het vanzelf wel te weet, als hij hier voor de deur staat.

MAGDA (*ten einde raad*): Wat moet ik beginnen?.... Je moet me helpen, Maaïke.

MAAIKE: Ik?! Ik ben alleen maar het hulpje in de huishouding, die... (*kijkt met schuin oog naar Magda*) die toevallig een beetje Engels kent!

MAGDA: Dat is ook niet veel, maar in ieder geval wat... Eh.. Ik bedoel.... (*overdreven lief*) Ga even zitten, meisje. Wil je koffie?

MAAIKE: Hier? Bij u op de bank?

MAGDA: Ja, waarom niet? (*schenkt de koffie voor Maaïke in, samen gaan zij zitten. Magda legt brief op tafel*)

De haldeur gaat open en ANNETTE komt binnen met een script in haar hand. MAGDA grist snel de brief van tafel.

ANNETTE: De wonderen zijn de wereld nog niet uit! Mijn moeder, die de koffie inschenkt voor "het personeel". Je bent de eerste die dat voor elkaar heeft gekregen, Maaïke.

MAGDA: Eh... Ach ja, tijden veranderen, gewoontes veranderen.

MAAIKE: Die veranderen dan wel supersnel!

ANNETTE: Wat heeft u daar? (*wijst op brief in Magda's hand*)

MAGDA: Dat... eh... O niets. Een brief van de Belastingen... eh.... nietwaar, Maaïke?

MAAIKE: Eh... ja, een enorme belasting zou ik zo zeggen.

ANNETTE: O ja, moet u zoveel betalen? Maar waarom heeft u die brief? Pa behandelt toch alle financiële zaken?

MAGDA: Eh... ja. Maar hij had het nu te druk. (*haastig*) Hoe gaat het met de voorbereiding van je auditie, Annette?

ANNETTE: Alsof u dat wat interesseert!

MAGDA (*liefjes*): Natuurlijk wel. In het begin had ik het er wat moeilijk mee, dat geef ik toe.

ANNETTE: Dus u vindt het goed?!

MAGDA (*weer stijfjes*): Nou... goed. Ik probeer er mee te leven, zullen we maar zeggen. Ga maar weer gauw verder studeren.

ANNETTE: Ik wilde juist vragen of Maaïke me mag overhoren. Dan kan ik zien hoe ver ik ben.

MAAIKE: Overhoren? Wat moet ik dan doen?

ANNETTE (*laat script zien*): Kijk. Dit gedeelte moet jij dan zeggen en dit gedeelte moet ik uit mijn hoofd opzeggen. Snap je?

MAGDA: Goed, dan trek ik me even terug om de zaak te overdenken.

ANNETTE: Wat moet u overdenken?

MAGDA: Eh... Dat van die belasting. (*staat op, wenkt ongezien voor Annette naar Maaïke dat ze haar mond moet houden, gaat af door haldeur*)

ANNETTE: Nou, zullen wij dan maar? (*geeft script aan Maaïke*)

MAAIKE: Ik zal het proberen. Maar ik heb nog nooit eerder toneel gespeeld.

ANNETTE: Dat hoeft ook niet. Je moet alleen de zinnen van Hermius opzeggen. Ik doe die van Odea. Ik begin. (*gaat midden in kamer staan en valt op haar knieën, speelt heel dramatisch*) Waarom Hermius? Waarom? Wat heeft u er toe bewogen mij te verlaten?... (*Maaïke kijkt met open mond naar Annette*).... Nu moet jij invallen, Maaïke!

MAAIKE: He? ...O. (*zoekt passage in tekst*) Waar staat het nou?

ANNETTE (*staat op*): Hier! (*wijst het aan*) Nu opletten hoor. (*herhaalt haar houding*) Waarom Hermius? Waarom? Wat heeft u er toe bewogen mij te verlaten?

MAAIKE (*dreunt op*): Hermius, dubbele punt, tussen haakjes, hij trekt zijn zwaard....

ANNETTE: Nee! Dat moet je niet zeggen. (*staat weer op, loopt naar Maaïke*) Alleen datgene wat daar achter staat. Dus... Odea, mijn geliefde... enzovoorts. Ja?

MAAIKE: Ja, nu snap ik het. Ik moet zeggen wat Hermi.... eh... hoe heet hij ook al weer? (*kijkt*) O ja, wat Hermius, zou moeten zeggen. Ja, toe maar.

ANNETTE: Okay. (*doet weer alle handelingen*) Waarom Hermius?
Waarom? Wat heeft u er toe bewogen mij te verlaten?

Voordat MAAIKE wat kan zeggen gaat de haldeur open en komt HENRY naar binnen.

HENRY (*overdreven*): Odea, mijn geliefde. Mijn hart is vol van jou.
(*nu gewoon*) Maar ik barst van de honger!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto